

[Søren P. Larsen.]

man med Pistolen for Brystet af Manden og siger: Har du Fagforeningsbogen i Orden, kan du laane den røde Trøje og den lille Taske, og saa kan du bære Breve ud. Man spærrer af, lagdeler i Virkeligheden Befolkningen, og derfor vil jeg sige til Regeringen, at Hjælpen til Arbejdsløshedskassemedlemmerne, saaledes som den er udformet i § 2, kan vi ikke give Tilslutning til. Hvis der skal ydes en Hjælp uden for Rentenydernes Kredts, mener vi, at den maa ydes paa et ligeligt Grundlag, saaledes at samtlige Borgere, som befinder sig i en Trangssituation med Henblik paa Brændsel, faar lige Adgang til denne Hjælp. Vi kan ikke saaledes inddele Befolkningen i to Grupper og saa prisgive alle dem, der ligger uden for Organisationerne. Det er ingen klog Politik; men i og for sig forbavser det mig saamænd ikke, at Regeringen følger denne Linie. Fagforenings-Indflydelsen i Rigsdagen og i Regeringen er ikke til at tage fejl af. Ikke alene skal man i Aftenskolen have den rette Undervisning, men naar man skal varmes op til at læse i Bogen „Danmark for Folket“, gaar det paa den Maade, at de organiserede kan faa Brændselshjælp, men den uorganiserede, som vil læse Bogen „Danmark for Folket“ og ikke har Penge til at købe Brændsel for, maa læse den i Kulde.

Jeg tror, man fra alle Sider maa erkende, at det er en grov Inddeling af Befolkningen, en Klasseinddeling, som Regeringsforslaget her giver Udtryk for. Det er ikke den Lighed for Loven, som vi under alle Forhold maa kræve. Jeg spørger Regeringspartierne Ordførere og Ministeren: Hvorfor skal en Husmand, en lille Haandværker, en handlende, som er kommet i Nød og Trang og ikke staar tilsluttet en bestemt Organisation, ikke have Adgang til Brændselshjælp i den kommende Vinter? Hvorfor skal det alene være forbeholdt dem, der findes inden for Organisationerne? Vi mener ikke, at dette er et Princip, som er holdbart, og vi kan ikke paa nogen Maade støtte et Lovforslag, der fastlægger et saadant Princip for Uddeling af Brændselshjælp til de daarligst stillede inden for vort Samfund. Vi har opbygget en god Arbejdsløshedslovgivning, hvortil der gives betydelige offentlige Tilskud, jeg ser i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man regner med en Tilskudsprocent af 86, og nu vil man foruden den Præference, som de organiserede har gennem et Tilskud fra det offentlige, hvor Tilskudsprocenten er 86, yderligere give dem et Tilskud gennem Brændselshjælpen. Vi mener, at hvis der ud over Arbejdsløshedslovens Bestemmelser

maa ydes Hjælp — og vi afviser ikke, at en saadan Situation kan komme til at foreligge, at det maaske senere kan blive nødvendigt at yde mere Hjælp —, da maa denne Hjælp fra det offentlige ydes efter Bestemmelser, der er ens for samtlige de Borgere, der kommer i tilsvarende Trangssituation.

Med disse Forbehold kan vi tilseje vor Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse med visse Ændringer. Hjælpen til Aldersrentenydere og Invalidere m. v. siger vi absolut ja til, og vi ønsker, at denne Hjælp ydes, saaledes som jeg skitserede det, at Staten overtager Udgifterne til Lettelse for Kommunerne — der er ikke een Kommunalmand fra noget Parti, som vil finde denne Ordning urimelig. Angaaende Afsnittet om Arbejdsløshedskassemedlemmerne maa vi kræve Ligelighed over for alle Borgere, hvad enten de staar i en Arbejdsløshedskasse og er organiserede, eller de staar uden for. Trangen kan være lige stor, og det gaar ikke, at Statsmagten paa Forhaand deklarerer dem, der staar uden for Organisationerne, ved at sige til dem: I kan ingen ekstraordinær Hjælp faa efter denne Lov.

Der bliver jo i øvrigt Mulighed for at drøfte dette Spørgsmaal nærmere i et Udvalg.

Victor Larsen: Det falder mig naturligt at dele det foreliggende Lovforslag i 2 Afsnit: den Del, der angaar Ydelse af Brændselshjælp til Aldersrente- og Invalidere m. v., og den, der angaar Ydelse af saadan Hjælp til de arbejdsløshedsforsikrede.

Hvad Forslaget om Ydelse af Brændselshjælp til Aldersrente- og Invalidere m. v. angaar, er dette for saa vidt ikke noget nyt, som Rigsdagen tidligere Gang paa Gang har beskæftiget sig med. Forslag af lignende Art. Men det er nyt i den Forstand, at vi siden Socialreformens Ikrafttræden ikke har set Forslag i denne Retning; og det var vel egentlig ogsaa Meningen, at Socialreformen skulde overflødig gøre alle Særforanstaltninger, alle Lovforanstaltninger paa disse Omraader — ja, det blev vist ligefrem lovet, at den skulde kunne det. Men Socialreformen har altsaa ogsaa i denne Henseende været en dyb Skuffelse; den har ej heller over for Aldersrentenyderne kunnet strække til, og dette til Trods for, at man i forrige Rigsdagssamling forhøjede Grundbeløbet, det personlige Tillæg, der kunde ydes, fra 5 pCt. til 7½ pCt. og yderligere skaffede Aldersrentenyderne Adgang til billige Boliger. Naar dette erkendes, maa man naturligvis ogsaa sige, at med en Stig-